

Venner som følger Jesus

Saríá ble overrasket over Katys spørsmål.

Av JoLyn Brown

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Australia.

Ha det, Saríá! Jeg vet at det kommer til å gå bra i dag”, sa mamma.

Saríá spratt ut av bilen. “Takk!”

I dag ville Saríá invitere vennene sine til dåpen sin. På vei til skolen hadde moren hjulpet henne med å øve på å invitere dem.

Saríá gikk gjennom de store dobbeltdørene inn til klasserommet. Hun gikk på en kristen skole. Det betydde at alle lærte om Jesus Kristus sammen, selv om ikke alle gikk i den samme kirken. Læreren hadde skrevet ulike navn på Jesus på klasseromsdørene. De sa ting som “Mirakelmaker”

og “min Gud.” I dag la Saríá merke til den det sto “Løftenes vokter” på.

Saríá gliste av begeistring. Når hun ble døpt, ville hun også være en løftenes vokter!

Ved lunsjtider satt Saríá ved siden av Katy og Jenny i trappen utenfor klasserommet. Mens de spiste, tenkte Saríá at det ville være en fin anledning til å gjøre det hun hadde øvd på.

Saríá trakk pusten dypt. “Jeg skal bli døpt snart. Vil dere komme?”

“Men hvorfor skal du bli døpt nå?” spurte Katy.

Saríá prøvde å huske det hun hadde øvd på sammen med mamma. “Fordi jeg ønsker å inngå en pakt. En

pakt er et løfte med Gud. Etter at jeg er døpt, mottar jeg Den hellige ånds gave.”

Katy strakte seg etter smørbrødet sitt. “Jeg ble døpt da jeg var baby.”

“Jeg også”, sa Jenny. “Jeg trodde alle ble døpt da de var spedbarn.”

Saríá var forvirret. Hun visste ikke hva hun skulle si.

Etter skolen fortalte Saríá mamma hva som skjedde. “Hvorfor ble Katy og Jenny døpt da de var spedbarn?”

Mamma satt seg ned ved siden av henne. “Andre kirker gjør ting annerledes. I noen kirker blir babyer døpt ved at man stenker vann på dem. Men vi tror at vi inngår en hellig pakt når vi blir døpt. Og vi må være gamle nok til å forstå løftene vi gir.”

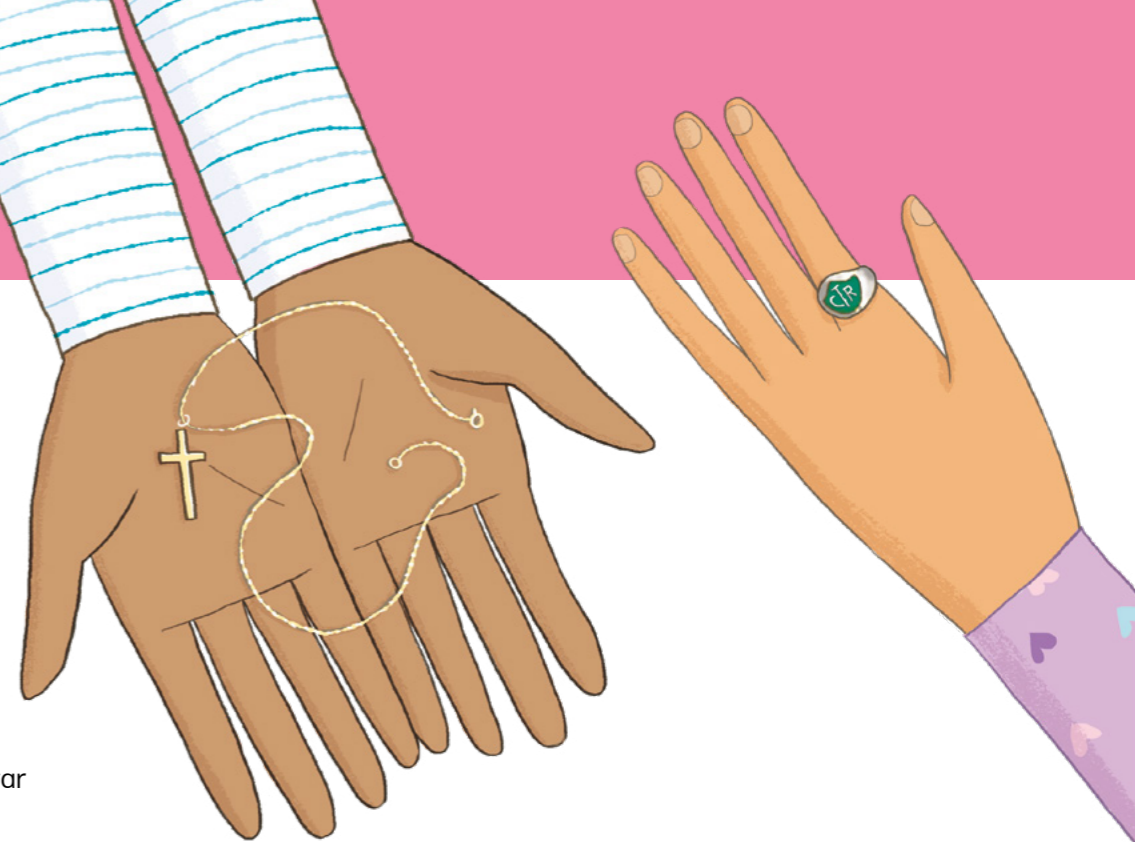
Saríá tenkte på de andre forskjellene hun hadde lagt merke til på skolen. Vennene hennes dyrket Gud på mange måter som var annerledes enn det hun var vant til.

Mamma klemte henne. “Du var flink i dag.”

Saríá følte seg bedre. Hun hadde ikke visst hvordan hun skulle besvare venninnens spørsmål, men hun hadde gjort så godt hun kunne. Hun ville fortsatt invitere dem til dåpen sin.

Dagen etter gikk Saríá og Katy sammen til klasserommet. Katy mistet noe, og Saríá plukket det opp for henne. Det var et halskjede med et kors.

“Takk!” Katy tok halsbåndet. “Jeg hadde blitt veldig lei meg om jeg hadde mistet det. Den minner meg om Jesus.”

Saríá gliste og holdt opp VDR-ringen sin. “Dette minner meg om Jesus også! VDR står for ‘velg det rette.’ Det minner meg om å gjøre det Jesus ville ha gjort.”

“Det synes jeg er fint”, sa Katy.

Saríá og Katy kom frem til døren til klasserommet. Katy pekte på navnet for Jesus på døren der det sto “Veibygger”.

“Det er favoritten min!” sa Katy.

“Jeg liker også den veldig godt.”

En følelse av lykke spredte seg i brystet til Saríá. Læreren hadde fortalt henne at “Veibygger” betydde at Jesus fikk ting til å skje. Jesus hadde gjort det mulig for Saríá å bli venner med barn fra mange forskjellige kirker! De hadde forskjeller, men det var én ting de hadde til felles. Alle elsket Jesus og ønsket å følge Ham. Saríá visste at det gjorde Jesus glad. ●

ILLUSTRASJONER: VIOLET LEMAY

“I tiden fremover vil de som tror på Jesus Kristus, trenge hverandres vennskap og støtte.”

(eldste Neil L. Andersen: “Vi taler om Kristus”, *Liahona*, nov. 2020, 90)